

Gazeta Krakowska.

Wychodzi codziennie oprócz niedziel
i świąt uroczystych w Drukarni
Stanisława Gieszkowskiego

N° 248.

Kwartalnie kosztuje złotych szesnaście
miesięcznie złotych sześć.

PIĄTEK 29 Października 1847 roku.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień odzina	Bar. do 0° R. w miar. paryz.	Stop. ciepła podł. Reau.	Psycho- metr	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska napowietrzne i różne uwagi
27	6 ^h 27 ^h 2 ^h 10 ^h	2 ^h 68 ^h 3 ^h	29 ^h + 5. + 4. + 5.	4/3 6/2 0/3	09 WPn. Wschodni słaby 95 11 Północny słaby	Pochmurno " "

Wiadomości krajowe.

KRAKÓW.

Dokończenie poprzedniego artykułu o B. Bosco.

„Smierć przyszła raz nakoniec przedstawić się osobiście panu Bosco, żartującemu sobie z niej tak często w swoich reprezentacjach magicznych.

„Mój panie, rzekła siadając raz przy jego stoliku, na którym pożywał swój ulubiony biftek i popijał nektarem wdowy Cliquot, (szampanem); — ponieważ mnie Asan tak często wspominasz i drwinkujesz sobie ze mnie w twoich eskamoteryach, postanowiłam przeto raz na zawsze rozmówić się z Jegomością i powiedzieć mu *argumentum ad hominem*, aż ci w pięty pójdzie mój panie.“

Po tych słowach naląła sobie szampana i zaczęła zjadać ser szwajcarski przygotowany na deser, — gdyż Bosco spodziewając się w tym dniu, kogoś jeszcze drugiego na śniadanie, kazał był właśnie nakryć na dwie osoby. —

Bosco który dotąd cały świat duchami straszyl w swoich egipskich magijach, lecz sam w nie nigdy nie wierzył, — bo naturalnie obok dowcipu, ma rozum: — zmieszał się trochę na widok niepozornego gościa; — jednakże nie tracąc fantazyi, zebrał całą przytomność umysłu, i rzekł do niej z uśmiechem: „Ja nie bał się pani Smiercia, bo ja umie zmartwychwstać. Ale chce ty se mną interesu robiła, ma chere madame Mort, to powiadaj, szego kiesz? Bosco z tobą gotów jest *assottiation* zrobić.“

„Radabym w samą rzecz, odpocząć sobie z moich trudów, odpowiedziała śmierć, i cokolwiek przytóm zarobić, żeby też przyjsć do majątku. Myślę więc, zaprzestać wywierania mojej władzy nad temi wszystkimi, którzy na twoje sztuki będą chodzić, — to jest że się nie będą starzeć i umierać. Naturalnie iż taka

nowa moc czarodziejska do twoich figlów przywiązana, ściągać będzie niezliczone mnóstwo ludzi — a zatem będziesz miał i sławę, jakiej dotąd nikt nie osiągnął, — i pieniądze ogromne! — Lecz co mi za to Asan dasz, monsieur Bosco?... —

— „Speculation nie jest złe, odpowiedział Bosco; jeśli tylko ty madame, prawdę mówil. Daje ty mi twoje słowo honor?... —

— „Tak, jak jestem Smierć! —

— „Eh bien, dam tobie jeden tiers (trzecią część) z mojego spektaklu, co jeszcze nikomu ja niedał w Europie! — bez odtrącenia kosztu.

— „Nie, to byłoby za mało!.. zawoła śmierć, „*Mon muss leben, und leben lassen*“ — przydając z uśmiechem. Teraz ciężkie czasy, mój przyjacielu, przekupnie na targach zdzierają, — musisz mi więc Asan dać połowę każdej recepty, a ja za to, pozwolę Asanu odtrącić pięć procentów na kosztu, na których wiem że mnie i tak porządnie zedrzesz, jak to wy wszyscy umiécie.

„Bien! odpowiedział Bosco, ik bin nit geizik, ik bin generoer! bo ja nie lubi za wiele zyska; (notabene Bosco ma zwyczaj mówić wszystkimi językami, i chociaż niemi złe mówi, lecz tak ujmującym sposobem, jak go tu i u nas przedwczoraj i dawniej słyszeliśmy, że go każda Publiczność mile słucha.)

„Ale ja, mówiła dalej szkieletna Jéjmość, mam zwyczaj być zawsze pewną swego w interesach pieniężnych, i dla tego będę sama siedzieć przy kassie, a Asan kontroluj sobie bilety i bileterów.

„Oh! zawołał przestraszony Bosco, wszyscy spektator będą uciekali ze stracha, i żaden nie kupi biletu... To złe speculation! —

„Spróbujemy! — Napisz Asan w swoich a nonsach, że ja tylko jestem udaną, — nie zaś istotną śmiercią! Zresztą masz Asan wóz i przewóz; — nie namyślaj się długo, inaczej nic nie będzie z naszych układów!... — ja muszę przy kassie siedzieć —

— „Bon, madame! rzekł Bosco, — le diable t'empport, mruknął sobie pod nosem, — i w tem przeleciała mu przez głowę, pełną tój dowcipnej filuteryi, jaka go w najgorszym razie nigdy nieodstępuje, — że gdy w skutek umowy, nastąpiła zaraz nazajutrz reprezentacya — magiczną swoją sztuką, przyprowadził śmierci tak młodą miłą twarzyczkę, — że nie tylko mężczyźni kupujący bilety, lecz nawet i kobiety, (co się rzadko zdarza), uwielbiały jój zachwycającą nadobność. — Teatr był przepelniony. Głupia śmierć, niemogła wyjść z podziwa, że tak miłe na wszystkich czyniła wrażenie, i pomyślała sobie, jak to nie jedna stara panna ma zwyczaj: „No! no, to przecież „ja jeszcze nie muszę być taka stara i brzydka!“ —

Obie strony były zadowolone. Niewiadomo czy ta konwencya, z której takoma śmierć tak straszną lichwę brała, trwa dotąd albo nie? lecz to pewna że B. Bosco musi z nią być w dobrych stosunkach, kiedy przeszłego roku w miesiącu lutym będąc w Wiedniu, wyrażną śmiercią od swoich rakiet zagrożony, tak szczęśliwie wywinął się z jój mocy, — i jak powszechnie utrzymują, zamiast starzec się, młodnieje, — i publiczność na jego widowiska uczęszczająca odmładza.

R. z N.

— Wiedeń 23 Października. —

Dwór Cesarski przeniesie się z letniej rezydencji Schönbrunn do stolicy na d. 28 paźd. D. 11 p. m. uda się J. C. K. Mość z licznym orszakem do Preszburga, gdzie na dniu tym jeszcze sejm węgierski zagai. Arcyksiążę Franciszek będzie towarzyszyć J. C. K. Mości.

Dotychczasowy Dziekan tutejszego Wydziału lekarskiego Dor. Baron Feuchtersleben, w lekarskim zawodzie słynny mąż, został mianowany Vice-Dyrektorem medyczno-chirurgicznych umiejętności, któryto zaszczyt wszyscy mu przyznają jako słusznie należny w nagrodę zastąg i gorliwego poświęcenia się dla dobra ogółu.

Na zwołany do Lipska kongres prawników niemieckich, celem ułożenia powszechnego prawa wexlowego ze strony Austrii przeznaczony jest P. Hardt radea nadworny jako nadzwyczajny kommisarz któryto wybór powszechnie sprawił zadowolenie, a mianowicie w stanie kupieckim.

Wiadomości zagraniczne.

— Warszawa 26 Października. —

W pismach publicznych rossyjskich, między innemi w *Inwalidzie Ruskim* z dnia 10 września r. b. Nr. 199 czytamy, że kąpiele parowe okazały się nader skutecznymi w chorobach epidemicznych. Nie bez rzeczy zatém

będzie zwrócić uwagę publiczności na zakład p. Ossowskiego w Warszawie, ułatwiający stosownie kąpiele parowych za pomocą wynalezionego przezeń aparatu, o którym zamieszczoną była zmianka w Nr. 40 Gazety Rządowej z r. 1842. W obecnej porze roku, kiedy ustały kąpiele na otwartem powietrzu, zakład pana Ossowskiego nastęrcza wielką godność, nie tylko dla chcących pod względem higienicznym używać kąpiele parowych ale według wiarogodnych świadectw udzielonych panu Ossowskiemu, aparaty jego posłużyły znakomitą pomocą lekarzom w zwalczeniu różnych ważnych chorób. Zakład kąpiele parowych w aparatach uprzywilejowanych, istniejący przy ulicy Długiej pod Nr. 556, uzyskał co do użyteczności swojej świadectwo urzędu lekarskiego miasta Warszawy i uznany został jako koniecznie potrzebny, oraz zasługujący na rozprzeźwienie.

— Paryż 17 Października. —

Przedwczoraj sąd kasacyjny odrzucił rekurs pana d'Equerville, skazanego na lat dziesięć więzienia przez sąd przysięgłych departamentu Sekwany, za danie fałszywego świadectwa w sprawie Beauvallon. Adwokat w rekursie następnym punktach się opierał, że panna Valory (jeden z najważniejszych świadków), została pod tą nazwą wezwana do przysięgi, prawdziwego zaś jój nazwiska nie wspomniano, kiedy kodex kryminalny stanowi wyraźnie że świadek powinien objawić swe imię i nazwisko. Inny świadek miał się znajdować na posiedzeniu w chwili zabronionej, dalej miał prezesa sądu przysięgłych pozwolić na ogłoszenie listów, które nie należały do sprawy; nakoniec główny świadek pan Maynard został wezwany przez sędziów i znajdował się w sali, gdy się naradzano. Sąd kasacyjny jednak rekurs odrzucił i d'Equerville musi pozostać w więzieniu.

Presse, który jak wiadomo jest organem królowej Maryi Krystyny, chwali jak najmocniej zmianę gabinetu w Madrycie. Cały kraj równie się dziwi tój zmianie jak się znić cieszy. Według *Presse*, dzienniki moderatystowskie tylko nie dokładnie tę radość ogólną opisują. Ważne obowiązki ztąd na generała Narvaez spadają. Od lat czterech nie zajmował on tak wysokiego stanowiska. Nie cała Hiszpania ale cała Europa ma na niego oczy zwrócone; jeżeli Narvaez wiernie się trzymać będzie zasady prawności i umiarkowania, rozwiąże on większą część kwestyi dotąd nierozwiązanych a od lat tylu rozwiązania oczekujących i utrzyma daleko od władzy swych nieprzyjaciół, którzy zarazem są nieprzyjaciółmi Hiszpanii, oraz jój największych politycznych i handlowych interesów. *Presse* jednak ostrzega Narvaeza, aby się strzegł swej miłości własnej i zbyt drażliwego temperamentu, oraz wszystkich, którzyby go tylko rozdrażnili; tacy ludzie bowiem nie są jego nie-

przyjaciołmi ale wrogami i poprowadziliby go do błędów. Narvaez jest człowiekiem, który przy swym ogniu i zapalności łatwiej przeszkodami więcej potrzebuje cugli jak ostrogi. Zwolanie kortezów jest najlepszym dowodem, że prawnie postępować myśli. Narvaez opuścił Paryż z zamiarem rozwiązania kwestyi, od której zależy szczęście Hiszpanii, pokój i honor stronnictwa moderatystów, reprezentowanego przez dzisiejszy gabinet; to jest pogodzenia małżeństwa królewskiego. Jeżeli to do skutku nie przyjdzie, w takim razie lepiej było władzę w ręku progresistów zostawić i zważyć moralną odpowiedzialność za wszystko na pana Bulwer. *Presse* jednak oświadcza, że P. Guizot w *Journal des Débats* zbyt spieszenie tryumfuje sądząc, że wszystkie trudności z gabinetem Salamanca usunięte zostały i gani gabinet francuzki, który zaraz po zawarciu małżeństw hiszpańskich z pola walki się usunął. Rozdział *de facto* młodych małżonków nie mógł trwać dłużej bez sprowadzenia kwestyi najdrażliwszej natury i tylko dla tego słusznie zrobiono, nie pozwalając na rozwód, któryby Anglii pozwolił nowe małżeństwo królowej do skutku przyprowadzić. Podobnie smutne zerwanie w kilka tygodni po ślubie nie podwyższa uszanowania królowej. Łatwo można było temu zapobiedz, ale nie łatwo, gdy już zło się stało, naprawić.

Xiążę Ludwik Napoleon, po 1 dniem 16 paźdz. w dziennikach angielskich w Londynie wydrukował list do generałów armii cesarstwa którzy się znajdowali: na pogrzebie jego ojca w St. Leu, w którym mówi: Dowody szacunku oddane ojcu mojemu żywo mnie wzruszyły, a szczególnie to przemówiło do mego serca, że wielu dawnych żołnierzy cesarstwa na pobożnej uroczystości się znajdowało. Tym sławy pełnym weteranom armii muszę przez ich czcigodnego naczelnika podziękować za część ostatnią oddaną ich dawnemu towarzyszowi broni. Smutkiem waszym nie uczuliście człowieka, którego przypadek i wiek ua chwilę królem uczynił, ale starego żołnierza. Współczucie objawione przy jego pogrzebie jest więcej jak szacunkiem; jest to zadośćuczynienie i pozwoli na chwilę zapomnieć, że ja zdaję się być na to skazanym, bym od ludzi, których najbarzej kocham, i przedmiotów dla mnie najdroższych na zawsze był oddalonym.

Minister wojny nakazał uwolnić z więzień 200 arabów, mężczyzn, kobiet i dzieci, dotąd siedzących w więzieniu twierdzy S. Marguerite. Ci arabowie mają być natychmiast do Afryki przewiezionemi.

W tych dniach kilkunastu galerników umknęło z Tulonu. Dziewięciu z nich w czółnie zbrojnym upoiwszy wartę popłynęło do Castagnea, dwaj inni na całe życie skazani także uciec zdołali.

— Londyn 17 Października —

Z Lizbony donoszą, że poseł angielski przesłał tamecznemu rządowi notę przeciw dekreto-

wi z 22 września, tworzącemu komisję do przejrzenia list wyborczych. Nota rzeczona napisaną jest w bardzo ostrych wyrazach. Sir H. Seymour oskarża ministrów o złą wiarę, ponieważ obiecano posłowi, że zwrócą uwagę na żądanie komisji wyborczej stronnictwa radykalnego. Pomimo konferencyi pomiędzy naczelnikami dwóch odcieni stronnictwa charytystowskiego, pod prezydencją panów Saldanha i Thomar, połączenie ich nie mogło przyjść do skutku.

— Konstantynopol 29 Września. —

Według ostatnich wiadomości z Trebizondy cholera, która od 15 dni zaczęła ciągle powiększać się, teraz się zmniejsza. Od 15 do 18 września, wypadki coraz rzadsze były i symptomata są mniej gwałtowne. W ogóle dotąd 300 osób zachorowało, z tych 103 umarło. Lekarze w Trebizondzie dowodzą, że cholera w tych czasach daleko mniej zjadliwa jak w latach przeszłych i że 100 chorych 90 niezawodnie ocalić można, tak że za ledwie 10 procent umiera. W Bagdadzie także wybuchnęła cholera, z 16 osób które zachorowało 6 umarło. W Imaon Aali także cholera wybuchnęła ale nie gwałtownie.

Wielu okrętom greckim zakazała Porta żeglugi nadbrzeżnej. Dla uniknienia tego środka pozostała greckim okrętom jedyna ucieczka żeglowania pod flagą zagraniczną: By okręt mógł żeglować pod flagą rossyjską musi być własnością rossyjskiego poddanego. By okręt mógł żeglować pod flagą francuzką kapitan musi być francuzem. Z tego pozwolenia chciał korzystać poseł francuzki i pozwolić okrętom greckim żeglować pod flagą francuzką bez wypełnienia tego warunku. Porta protestowała przeciw temu i zażądała utrzymania norm dawnych. Podobno wkrótce przystąpi do wykonania nowego środka to jest do wypędzania poddanych greckich. Porta pokazuje się uporeczywą jak kiedyś.

Do tutejszego dziennika piszą ze Smyrny że ztamąd odplynął do Chios bryg angielski by do Smyrny przewieźć Griziotisa. Burza jednak zmusiła ten bryg stanąć w Urla, dla nabrania wody. Przez ten czas kapitan, sternik i doktor okrętu odwiedzili Griziotisa w Chios i dopiero po dziewięciu dniach wrócili.

Boder-han bey miał przybyć tutaj wczoraj. Jego zagrzebane skarby miano wynaleźć w jednym z jego zamków: wieść niesie, że wynosiły 3 miliony funtów sterlingów ale zapewne to przesadzone.

PRZYJECHALI DO KRAKOWA.

Od dnia 27 do dnia 28 Października.

Elsner Rudolf, Kaczkowski Tofil, Tettmaler Władysław, Kolm Ludwik, Chroszczewski Ignacy, z Galicyi; -- Betkowski Jan, z Polski.

Wyjechali z Krakowa.

Turkuł Helena ob., Turkuł Teodor, do Galicyi; -- Deskur Stanisław ob., do Polski.

Doniesienia Urzędowe.

Nro 2184 D. W.

5801 D. R. A.

CESARSKO KRÓLEWSKI

WYDZIAŁ SPRAW WEWNĘTRZNYCH I POLICYI

Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Podaje do powszechnej wiadomości, iż z mocy upoważnienia JW. Ces. Król. Kommissarza Nadwornego z dnia 10 b. m. i r. N. 3546 odbędzie się w Ces. Król. Wydziale publiczna *in minus* licytacja przez sekretne deklaracje na ręce Przewodniczącego w tymże do dnia 5 Listopada r. b. do godziny 1ej z południa składać się mające, na wypuszczenie w przedsiębiorstwo naprawy mostu na rzece Płaziance w Sekcyi 11. traktu Austr. Prus. Szląsk. sytuowanego, oraz zafaszynowania tamże łożyska. Cena do licytacji w kwocie złotych polskich 1678 groszy 20 nazuacza się. Na *videndum* każdy z pretendentów złoży w Ces. Król. Kassie Poborowej kwotę złotych polskich 170, która złożenie to na wierzchu opieczętowanej deklaracji poświadczy. Ione warunki w Cesarsko Król. Wydziale przejrane być mogą.

Wzór do Deklaracyi.

Stósownie do obwieszczenia Ces. Król. Wydziału Spraw Wewnętrznych i Policyi z dnia 28 Października 1847 roku Nro 5801 D. R. A. Cywilnej składam niniejszą deklaracya, iż naprawy mostu na rzece Płaziance w Sekcyi 11 Traktu Austr. Prus. Szląsk. sytuowanego, tudzież zafaszynowania łożyska tamże, za kwotę (wyrzucić literami) podejmuję się, przyjmując warunki przedsiębiorstwa tego dotyczące, przezemnie przejrane i zrozumiane, (położyć datę, podpis i miejsce zamieszkania).

Kraków dnia 28 Października 1847 r.

Przewodniczący w Wydziale

K. Horszowski.

Za Referendarza *Rajski.*

Nro 5,972.

CESARSKO KRÓLEWSKI TRYBUNAŁ

Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

W skutek prośby P. Franciszku Klugiera i Pani Maryanny z Klugerów Sudorskiej wniesionej, o przyznanie im spadku po ich matce s. p. Katarzynie z Krampholtzów Klugerowej pozostałego z ruchomości i kramu Prochowym zwanego w Krakowie przy murze ogrodu klasztornego OO. Reformatorów stojącego Nro 412 oznaczonego, składającego się, Ces. Król. Trybunał po wysłuchaniu wniosku Ces. Król. Prokuratora, wzywa wszystkich prawa do spadku tego mieć mogących, aby się z takowemi w terminie trzech miesięcy do Trybunału zgłosili,

po upływie bowiem tego terminu spadek powołany zgłaszającym się przyznany zostanie.

Kraków d. 15 Października 1847 r.

Sędzia Prezydujący

J. Pareński.

(1r.)

Z. Sekretarz. P. *Burzyński.*

Nro 6344.

CESARSKO KRÓLEWSKI TRYBUNAŁ

Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

W skutku podania P. Eustachego Ekielskiego jako pełnomocnika opieki małoletniego Stanisława Belkowskiego, o przyznanie temuż małoletniemu spadku po s. p. Paulinie z Dybowskiich Belkowskiej pozostałego, składający się z ruchomości i nieruchomości Nro 282 w gminie III. stojącej, w dniu 20 Września r. b. do L. 6344 uczynionego, Cesarsko Król. Trybunał po wysłuchaniu wniosku Cesarsko Król. Prokuratora na zasadzie Artykułu 12 ustawy Hypotecznej z roku 1844, wzywa wszystkich mających prawa do wspomnianego spadku, aby z takowemi w ciągu miesięcy trzech zgłosili się, po upływie bowiem tego terminu, spadek ten małoletniemu Stanisławowi Belkowskiemu przyznany zostanie.

Kraków dnia 7 Października 1847 r.

Sędzia Prezydujący

J. Czernicki.

(1r.)

Z. Sekretarz P. *Burzyński.*

W dniu drugim Listopada 1847 r. o godzinie 9tej z rana na placu właściwym przed Sukienicami w Rynku Głównym Miasta Krakowa sprzedane będą przez publiczną licytacyą w drodze exekucyi Sądowej zajęte ruchomości, jako to: futra, garderoba, bielizna, stolarszczyzna, czapki sukienne i letnie, książki hebrajskie, wyroby miedziane i mosiężne, porcellana i różne sprzęty domowe. O czem chęć licytowania mających zawiadamiam.

Kraków d. 27 Października 1847 r.

Ignacy *Piekarski* C. K. Kom. Sąd.

W dniu drugim Listopada 1847 r. o godzinie 11tej przed południem na Targu właściwym w Kleparzu przy Krakowie sprzedaną zostanie przez publiczną licytacyą w drodze exekucyi Sądowej zajęta bryka furmańska z rekwizytami, oraz rozmaite zboże w snopach. O czem chęć licytowania mających zawiadamiam.

Kraków d. 28 Października 1846 r.

Ignacy *Piekarski* C. K. Kom. Sąd.